

Sygn. akt II Ka 690/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bogdan Górski
Sędziowie:	SSO Krystyna Świącicka (spr.) SSO Teresa Zawisłak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2015 r.

sprawy **K. J.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 29 października 2014 r. sygn. akt II K 252/14

uchyla wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. G. kwotę 147, 60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym; ustala, zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 690/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim w wyroku z dnia 29 października 2014 r. wskazał następujące wyroki, którymi skazany był K. J.

I. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 11.12.2001 r. w sprawie II K 881/01 na karę roku ograniczenia wolności, za czyn popełniony 15 października 2001 r.,

II. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 19.06.2002 r. w sprawie II K 912/01, na karę roku miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony 14.0.2001 r.,

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 19.11.2003 r. w sprawie II K 260/03 na karę łączną roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w okresie od 23.11.2002 r. – 25.11.2002 r.,

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z 8.10.2004 r. w sprawie II K 199/04 na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 27/28.03.2004 r.,

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 15.04.2009 r. w sprawie V K 8/09 na karę 2 lat pozbawienia wolności za ciąg przestępstw popełniony w okresie 14.03.2008 r. – 17.03.2008 r.,

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 11.09.2009 r. w sprawie II K 403/09 120 stawek dziennych grzywny za czyn popełniony w dniu 24.05.2009 r.

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 19.10.2012 r. w sprawie II K 561/12 na karę łączną roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 150 stawek dziennych grzywny, za czyny popełnione w okresach 26-28.05.2012 r. i w dniach 25.05.2012 r. oraz 28.05.2012 r.,

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 18.04.2013 r. w sprawie II K 223/13 na karę 3 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 6 lat oraz karę 100 stawek dziennych grzywny, za czyn popełniony od nieustalonej daty 2013 r. do 24.02.2013 r.,

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 27.08.2013 r. w sprawie II K 706/13 na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat, za czyn popełniony dnia 2.05.2013 r.

X. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 10.10.2013 r. w sprawie II K 1281/12 na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 5 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, za czyny popełnione w dniu 16.09.2012 r.,

XI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 12.12.2013 r. w sprawie II K 468/13 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 4 lat oraz karę 60 stawek dziennych grzywny i zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na 4 lata za czyn popełniony w dniu 28.02.2013 r.

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wskazanym wyrokiem na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 87 kk orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Kołobrzegu w sprawie II K 881/01 karę ograniczenia wolności i w sprawie II K 912/101 karę pozbawienia wolności połączył i wymierzył K. J. karę łączną roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności i stwierdził, że kara ta została wykonana w całości; na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w sprawie II K 223/13, w sprawie II K 1281/12 i w sprawie II K 468/13 kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył K. J. karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 90 § 2 kk orzeczone wyrokami II K 1281/12 i II K 468/13 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim zakazy prowadzenia pojazdów połączył i orzekł łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 lat; na podstawie art. 577 kpk zaliczył skazanemu, na poczet orzeczonej wyżej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania skazanego w sprawie II K 223/13 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w dniach 24 lutego 2013 r. – 26 lutego 2013 r. oraz okres zatrzymania w sprawie II K 468/13 Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim od 28.02.2013 r. do dnia 1 marca 2013 r.; na podstawie art. 71 § 2 kk stwierdził, że orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w sprawach II K 223/13 i II K 468/13 kary grzywny nie podlegają wykonaniu; zasądził do Skarbu Państwa na rzecz adw. I. G. 147,60 zł tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę sprawowaną z urzędu; zwolnił skazanego od kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od tego wyroku wnieśli Prokurator Rejonowy w Mińsku Mazowieckim oraz obrońca skazanego.

Prokurator zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść skazanego i zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 413 kpk oraz art. 424 § 1 pkt 1 i § 2 kpk polegającą na błędnym opisie wyroków skazujących – objętych wyrokiem łącznym.

Podnosząc ten zarzut prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim.

Obrońca skazanego zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, tj. w zakresie punktu 2,3 i 4 wyroku.

Zaskarżonemu orzeczeniu na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 438 pkt 4 kpk zarzucił rażącą surowość wymierzonej kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia w sytuacji, gdy oskarżonemu wyrokiem jednostkowym w sprawie II K 223/13 (podlegającym łączeniu) została wymierzona kara 3 lat pozbawienia wolności, która została warunkowo zawieszona na okres próby 6 lat.

W związku z powyższym mając na uwadze literalne brzmienie przepisów art. 89 § 1 kpk, obrońca wniosła o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie postępowania w tym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszym rzędzie należy odnieść się do apelacji prokuratora, w której zawarty wniosek uznać należy za zasadny. W całości uzasadniony jest zarzut odnoszący się do opisu wyroków skazujących, które były przedmiotem rozważań sądu przed wydaniem wyroku łącznego.

Z treści art. 85 kk, który określa warunki niezbędne do orzeczenia kary łącznej wynika, że w opisie wyroków, które podlegają analizie przed wydaniem wyroku łącznego należy wskazać datę wydania wyroku, datę popełnienia czynu i wymierzoną karę.

Sąd Rejonowy przytaczając wyroki nie wywiązał się z obowiązku prawidłowego ich opisu, ponieważ wskazał w nich niezgodne dane z zawartymi w tych wyrokach. W wyroku z dnia 11 grudnia 2001 roku, wydanym w sprawie II K 881/01 Sąd Rejonowy w Kołobrzegu wymierzył skazanemu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, a nie roku jak wskazano w wyroku. W wyroku z dnia 19 czerwca 2002 r., wydanym przez ten sam sąd w sprawie II K 912/01 wymierzono skazanemu karę roku pozbawienia wolności, a nie roku miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres czterech lat, a następnie postanowieniem z dnia 12 marca 2004 roku zarządzono wykonanie tej kary. Karę orzeczoną wyrokiem wydanym w sprawach II K 260/03 Sąd Rejonowy w Kołobrzegu warunkowo zawiesił skazanemu na okres 5 lat próby, a następnie postanowieniem z dnia 29 listopada 2004 r. zarządził jej wykonanie; kara orzeczona wyrokiem wydanym w sprawie VI K 8/09 została warunkowo zawieszona, a następnie postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2013 r. zarządzono jej wykonanie, również kara orzeczona przez Sąd Rejonowy w Węgrowie w sprawie II K 561/12 została warunkowo zawieszona, a następnie postanowieniem z dnia 19 grudnia 2013 r. zarządzono jej wykonanie. Błędy te zostały powtórzone w uzasadnieniu wyroku, co może prowadzić do wniosku, że sąd określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności opierał się na innym, niż rzeczywisty, wymiarze kar orzeczonych w wyrokach wydanych w sprawach II K 881/01 i II K 912/01, zwłaszcza w opisie wyroków wskazał wyższe wymiary kar niż orzeczono w tych wyrokach.

Następną kwestię, nie podniesioną w apelacjach jest nie uwzględnienie przez sąd przy łączeniu kar układu chronologicznego wyroków. Uwzględnienie takiego układu wskazuje, że wyrok wydany w sprawie II K 561/12 w dniu 19.10.2012 r. za czyny popełnione w okresach od 25 do 28 maja 2012 r. powinien być połączony z wyrokiem wydanym w dniu 10.10.2013 r. w sprawie II K 1281/12 za czyn popełniony w dniu 16.09.2012 r., a następnie podlegać połączeniu powinny być kary orzeczone w sprawach II K 223/13 i II K 468/13.

Odnosząc się do apelacji obrońcy skazanego stwierdzić należy, że brak jest podstaw do podzielenia zawartych w niej argumentów odnoszących się do zasad łączenia kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania oraz o charakterze bezwzględny.

Sąd Odwoławczy, tak jak też Sąd Rejonowy w całości podziela zajęte w tej materii stanowisko przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22 października 2014 r. wydanym w sprawie IV KK 92/14. Sąd Najwyższy stwierdził w tym postanowieniu, iż „wolno jest w odrębnym już postanowieniu w kwestii wyroku łącznego, gdy łączy się jednostkowe kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania prawomocnie orzeczone w trybie konsensualnym, zniweczyć skutki tychże poszczególnych uzgodnień, orzekając np. karę o charakterze bezwzględny”. Dalej w tymże orzeczeniu SN stwierdził, iż warunkowo zawieszona kara pozbawienia wolności w wyroku łącznym może być jedynie kara w wysokości do 2 lat.

Sąd Najwyższy zauważał w orzeczeniach odnoszących się do takich sytuacji, jak w niniejszej sprawie, że uregulowanie prawne jest w tym przypadku nielojalne, ale nie doprowadziło to do ograniczenia następstw jego funkcjonowania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji po prawidłowym opisie wyroków podlegających analizie dokona połączenia kar zgodnie z chronologią wydanych wyroków, a następnie o ile zajdzie taka potrzeba sporządzi uzasadnienie odpowiadające uregulowaniu zawartemu w art. 424 kpk.

Z wyżej przytoczonych względów orzeczono, jak w wyroku.

ap